

Duna parton (negyvenöt évem)

Még élek, de majd meghalok,
elvisznek magukkal részeg hajnalok,
családban benne a korai halál,
mi rám szállt, engem is megtalál.

Már gyermekkorom is zaklatott,
apám ivott, anyám elhagyott,
felseerdülve nem találtam helyem,
könnyen megszédültem, vesztettem fejem.

Később, rossz házasság, kapcsolatok,
nem tudtam kihez, hová tartozok.

Lányom egyedül neveltem,
- már felnőtt - elhagyott.
Végül alkohol rabja lettem,
nincs senkim, magam vagyok.

Ez a folyó, ki szeret engem,
én is őt, övé leszek,
már rég elapadt, minden könnyem,
úgy vagyok, mint az árva gyerek,
várom, hogy valaki megfogja kezem.

.....

Megtaláltak? Bízak a jövőben?
- Mért vizes ruhám, mindenem?

2022.01.31. Batáry Károly